

Essentiële verplaatsing

Een wielertoerist draait een rondje op het Bisdomein in Gent. © WANNES NIMMEGEERS

Marijn de Vries is in Nederland gekend als achtereenvolgens journaliste, wielrenster (ooit bij Lotto-Belisol) en nu columniste van *Trouw*. Marijn schreef van de week een column over hoe ze hoopte dat Nederland zou gespaard blijven van een lockdown op Italiaanse, Franse of Spaanse wijze. De angst slaat haar om het hart als ze er maar aan denkt dat het straks misschien afgelopen is met haar trainings-tochtjes. 'Maak het leven niet onleefbaar' was de kop van haar column waarin ze pleitte voor een Belgische aanpak in het geval verstrenging in Nederland aan de orde zou zijn.

De reacties op haar column waren door-gaans positief, maar een enkeling vond het asociaal dat ze ging fietsen want ze zou eens kunnen vallen en in een kliniek belanden alwaar ze een bed van een coronapatiënt zou kunnen innemen. Een andere reactie - nog onnozeler en ook gemeend, zo leek het toch - vond dat ze zo niet moest zeuren want Anne Frank had wel twee jaar op een zolder gewoond.

Marijn antwoordde niet maar het had gekund, bijvoorbeeld met: "Ja, dat weet ik, dat Anne Frank zich twee jaar aan haar lockdown heeft gehouden, maar een groot succes was dat nu ook weer niet." Marijn heeft niet zo gereageerd, even voor de duidelijkheid, en ik ook niet. Je wilt het niet meemaken: in deze barre tijden ook nog worden achter-nagezeten door Freilich en covid).

Nu we per ongeluk in de sfeer van de Tweede Wereldoorlog zijn beland, toen waren er ook Belgische politiediensten die om heel duidelijke richtlijnen vroegen aan de bezetter en die richtlijnen vervolgens overijverig en plichtbewust uitvoerden. Dat de geschiedenis zich herhaalt, daar moest ik aan denken toen ik donderdag ene Paelinck - een superflick van de lokale polities - hoorde smeken om een *Sperrgebiet*. Duidelijke richtlijnen over hoe ver en waarvoor mensen zich van hun huis mochten begeven per fiets, dat wilde hij.

Niemand stelde de vraag: waar is dat goed voor? Behalve dan om te dienen als stok achter de deur, om mensen te kunnen pesten, of willekeurig wielertoeristen om hun *Passierschein* te kunnen vragen en desgevallend te kunnen verbaliseren. In alle geval niet om het leven van de bewegende medemens in deze tijden wat draaglijker te maken. En al helemaal niet om te beschermen tegen Covid-19.

Marijn, kom niet naar België want het gaat hier van kwaad naar erger. Niet met de doden en gehospitaliseerden, dat lijkt binnen de verwachtingen en de mogelijkheden van de klinieken, wel met de notie niet-essentiële verplaatsingen. Dat begrip gaat niet meer weg want, zo vond men op Radio 1, daar bestaat veel onduidelijkheid over en dus terecht discussie.

Van stemmingmakerij gesproken. Een non-issue wordt opgeschaald tot een probleem waardoor we straks allemaal aan een denk-beeldige leiband moeten en gecontroleerd kunnen worden of we niet te ver van ons huis zijn gereden of gewandeld. Alsof het in een straal van 1 of 2 kilometer zoveel gezonder is dan pakweg 20, 30, 40, 50 of 100 kilometer verder.

De 1-1-1 van Frankrijk beviel onze superflick wel want dat was tenminste duidelijk: één uur, één persoon, maximaal één kilometer van huis. Dat is niet hoe ik beweeg, daar kan ik mijn lichaam niet mee op orde houden, het spijt mij zeer. De experts zijn tegen die 1-1-1 en haalden gisteren hun slag thuis, maar ik vertrouw de politiek alvast voor geen haar.

Ik wil elke dag bewegen en een aantal dagen per week gedurende een paar uur. Behalve afgunst van niet-sporters op sporters is er geen enkele objectieve reden om afstanden per fiets of lopend te beperken. Minister van Binnenlandse Zaken Pieter De Crem vindt fietstochten van 50 kilometer niet meer kun-

nen. Dat vind ik ook. Eind maart moet je toch al aan 100 zitten. Onzinnige maatregelen smeken om burgerlijke ongehoorzaamheid.

Er wordt ons door Radio Maria (Radio 1 van 9 tot 12) ingepeperd dat we vooral moeten blijven bewegen en blijven sporten. Helemaal mee eens, want als we niet werken, thuis zitten, meer eten en minder bewegen dan anders betalen we dat over afzienbare tijd met nieuwe obesen, hartlijders, diabeten en wat al niet meer. En als volgend jaar Covid-20 en -21 langskomen hebben die dan weer prijs.

Alle gekheid: wat bedoelde De Crem met 'de speeltijd is voorbij'? Voetballen is spelen, fietsen niet. Fietsen is een manier van leven. Laten we hier en nu duidelijkheid scheppen: of je nu 1 dan wel 100 kilometer van huis bent op twee wielen, dat is een essentiële verplaatsing. De logische afgeleide daarvan: niet-essentiële verplaatsingen per fiets of op loopschoenen bestaan niet.

**Minister
De Crem vindt
fietstochten
van 50
kilometer niet
kunnen. Dat
vind ik ook.
Eind maart
moet je toch al
aan 100 zitten**